

Inicjatywa biblijna |
LUMEN VITAE

LUMEN VITAE

*Ja jestem światłością
świata. Kto idzie za Mną,
nie będzie chodził w
ciemności, lecz
będzie miał
światło życia*

(J 8, 12)

Celem Inicjatywy biblijnej LUMEN VITAE jest promocja lektury i interpretacji Pisma Świętego oraz ewangelizacja. Spotykamy się we Wrocławiu dwa razy w miesiącu, zawsze w czwartek.

Wczytując się w słowo Boże, szukamy „światła”. Celebując Eucharystię, przypominamy sobie słowa Chrystusa: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne” (J 6,54). Stąd też tytuł naszej inicjatywy – *lumen vitae*, czyli „światło życia”.

NEWSLETTER - LUMEN VITAE 8 (2023) 4

EDITORIAL

Choć miesiące letnie to czas wakacyjnych wyjazdów i urlopowego odpoczynku, to jednak Inicjatywa biblijna „Lumen vitae” nie zaprzestaje swej działalności! Kilkanaście osób uczestniczyło w czerwcowo-lipcowym wyjeździe studyjnym śladami św. Pawła po Grecji. Ponad pięćdziesięciu uczestników Inicjatywy przygotowuje się do podobnej eskapady we wrześniu. Patronował nam będzie również św. Paweł, choć tym razem po tureckich szlakach. Co więcej, pięć osób Inicjatywy wybrało się na pielgrzymkę rowerową do Częstochowy! Gratulujemy odwagi i kondycji!

W niniejszym Newsletterze zamieszczamy kilka aktualnych informacji związanych z naszą Inicjatywą oraz dwa teksty, których autorzy poszukują odpowiedzi na pytania: „Dlaczego Biblia jest najbardziej popularną książką świata?” oraz „Jak pogodzić sprawiedliwość Boga z Jego miłosierdziem?”. Bardzo cieszy fakt, że ścisłą współpracę z „Lumen vitae” podjęły na stałe trzy kręgi biblijne naszej archidiecezji. Mamy nadzieję, że kolejne przyparafialne grupy biblijne zechcą złączyć siły z Inicjatywą.

Niezwykle ważny jest harmonogram na najbliższy rok duszpasterski. Zachęcam, by wpisać sobie do kalendarza daty kolejnych spotkań, rekolekcji i wyjazdów. Mamy już wstępne plany na jednodniowe wyjazdowe dni skupienia.

W czasie, gdy Newsletter trafia do naszych skrzynek odbiorczych, trwa jeszcze doroczne weekendowe spotkanie liderów wspólnot z bpem Andrzejem Siemieniowskim i bpem Maciejem Małygą. Inicjatywa biblijna „Lumen vitae” jest godnie reprezentowana!

Serdecznie zapraszam do lektury!

ks. Mariusz Rosik

SPIS TREŚCI

Editorial

M. Rosik

Spis treści

Spotkanie liderów wspólnot

(red.)

Kręgi Biblijne – współpraca

zebrała: A. Kępowicz

Najpopularniejsza książka świata

M. Szela-Badzińska

Tablica ogłoszeń

(red.)

Strona internetowa

(red.)

Miłosierny czy sprawiedliwy?

M. Rosik

Harmonogram 2023-2024

SPOTKANIE LIDERÓW WSPÓLNOT

W dniach 18-20.08.2023 w Domu Rekolekcyjnym Diecezji Świdnickiej w Bardzie Śląskim po raz dziewiąty z biskupem Andrzejem Siemieniowskim spotkali się liderzy wspólnot modlitewnych.

Tym razem reprezentują trzy diecezje: Wrocław, Legnica, Świdnica. Po raz pierwszy do spotkania dołączył także bp Maciej Małyga. Inicjatywę biblijną „Lumen vitae” reprezentują Agnieszka Kępowicz, Ryszard Bagiński i ks. Mariusz Rosik. Tematyka spotkania – jak na załączonym plakacie. Z księgą Dziejów Apostolskich w ręku podążamy za refleksjami bpa Andrzeja, przypatrując się współczesnej sytuacji Kościoła i to nie tylko Kościoła rzymskokatolickiego. W

perspektywie dialogu ekumenicznego rozpoczęliśmy przygotowania do Wielkiego Jubileuszu chrześcijaństwa. Jego data została wyznaczona przez Ojca Świętego na rok 2033, kiedy to minie dwa tysiące lat istnienia chrześcijaństwa.

(red.)

fol. M. Rosik

KRĘGI BIBLIJNE | WSPÓŁPRACA

Ścisłą współpracę z naszą Inicjatywą podjęły dotychczas trzy Kręgi Biblijne Archidiecezji Wrocławskiej. Serdecznie zachęcamy do włączenia się w ich działalność. Najwygodniej zapewne będzie wybrać ten, który jest najbliżej Waszego miejsca zamieszkania. Zachęcamy także inne Kręgi Biblijne działające przy naszych parafiach do włączenia się we współpracę.

Krąg Biblijny przy parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Smolcu

Spotkania Kręgu odbywają się w pierwsze piątki miesiąca po wieczornej Mszy św. o godz. 18:00, czyli około godziny 18:45 w sali parafialnej w budynku plebanii (ul. Kościelna 4) i trwają zazwyczaj około dwóch godzin. Pierwsze spotkanie po wakacyjnej przerwie odbędzie się już 1 września. Podczas tego spotkania rozpoczniemy wspólną lekturę *Dziejów Apostolskich*, więc jest to idealny moment, by do nas dołączyć. Serdecznie zapraszamy, najlepiej z ulubioną Biblią w dłoni. Odwiedź profil tego kręgu na [facebooku](#).

Osoba do kontaktu: Magdalena Konopko, tel. 606 301 411, email: magdalena.konopko@interia.pl

Krąg Biblijny przy parafii św. Jadwigi Śląskiej we Wrocławiu- Leśnicy

Spotkania Kręgu odbywają się w każdy czwartek o godzinie 19:00 w sali w domu parafialnym (ul. Wolska 6). Jeśli jednak w czwartek odbywa się spotkanie "Lumen Vitae", znajdziesz nas właśnie tam. Podczas kilku spotkań po wakacyjnej przerwie dokończymy nasze rozważania nad księgą *Dziejów Apostolskich*, a następnie zajmiemy się Ewangelią św. Łukasza. Nie zwlekaj zatem i przyjdź, aby przeżyć coś ważnego i pięknego, co przybliży Ci Pana Boga i pozwoli lepiej zrozumieć samego siebie i innych ludzi. Czekamy właśnie na Ciebie! Pierwsze powakacyjne spotkanie odbędzie się 21.09.23.

Osoba do kontaktu: Piotr Czudzak, tel. 502 159 500

Krąg Biblijny przy parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Krynicy

Spotkania Kręgu odbywają się w każdy piątek o godzinie 19:00 w domu katechetycznym parafii (ul. Trzebnicka 12). Na naszych spotkaniach pochylamy się nad czytaniem z nadchodzącej niedzieli. Najbliższe spotkanie odbędzie się 8.09.23. Zapraszamy gorąco!

Osoba do kontaktu: Mariusz Ożarowski, tel. 601 776 403

NAJPOPULARNIEJSZA KSIĄŻKA ŚWIATA

W kwietniu tego roku Muzeum Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie gościło wystawę „Najpopularniejsza książka świata”. Jest taka Książka, która niezmiennie nie schodzi z pierwszego miejsca list „bestsellerów”.

Przetłumaczono ją na kilkaset języków i dialektów, a od wynalezienia druku sprzedano kilka miliardów egzemplarzy. Książka, z której korzystają setki milionów ludzi rocznie: wyznawcy dwóch wielkich religii i tysięcy denominacji, ale również agnostycy, ateści oraz ci, którzy Boga chcieliby znaleźć.

Bogactwo treści

Co sprawia, że ta Książka tak przyciąga? Czy jest to historia zwykłych ludzi czy boskich interwencji? Historia miłości? Opis sensacyjnych przygód? Spektakularnych czynów? Sukcesów wojennych? Może biografie wielkich ludzi? Wgląd w tajemniczą przeszłość? Czy raczej przepowiednie enigmatycznej przyszłości? A może odwrotnie, jest tam zachęta do medytacji i wyciszenia? Zadumy nad światem? Porady, jak dobrze żyć? Z zadziwieniem odkrywamy, że tam jest wszystko. I historia początków, i proroctwa końca świata. Dramatyczne ludzkie losy, historie grzechów i pokuty, bitew zwycięskich i porażek. Mamy tu postacie znane z kart nawet szkolnych podręczników i tajemnicze opowieści na granicy fantazji i grozy. Mamy opowiadanie o wędrowce z wiernym psem i ostrzeżenia przed błędnymi tłumaczeniami. Jest zapis płaczu cierpiących, ale też słowa mądrości i radosne przysłowia, które umieją wyciszyć. Są medytacje, które wielu potrafią wystarczyć na lata pustelniczej samotności, i motywacje do działań, do pracy z tłumami w wysiłku misyjnym aż po krańce świata.

Pomoc i ukojenie

Znajdujemy w tej Książce wzruszające słowa o miłości między zakochanymi, porywające wyznania o tęsknocie i ludzkich pragnieniach. Mamy słowa o miłości do człowieka, która gotowa jest oddać życie za drugiego. Są słowa miłości Boga do ludzi, Boga, który przyciąga więzami miłości, tuli człowieka jak rodzic niemowlę. I czytamy tutaj też o rozpaczliwej miłości zdradzonej, zawiedzionej, która mimo wszystko nie przestaje kochać. Kto smutny, odkryje tutaj siebie, razem z bohaterem, którego dusza smutna aż do śmierci, który przeżywa opuszczenie przez przyjaciół młodości, który oczekuje z drżeniem na nieuchronny koniec. Kto zalniony, znajdzie pokrzepienie i tyle wezwań, aby się nie bać, ile dni w roku. Kto radosny, znajdzie podpowiedzi do okrzyków uniesienia i zachwyty nad Bożymi dziełami, uzdrowieniami i cudami, do okrzyków ulgi uwolnienia. Kto chce wieść dobre życie

i kierować się sprawiedliwością, znajdzie porady etyczne, złote zasady wraz z nauką, aby nie wpadać w przygnębienie, gdy inni tych zasad nie zamierzają respektować.

Jak czytać?

Kto jest autorem? Okazuje się, że Książka była pisana przez kilkudziesięciu autorów przez kilkaset lat, choć główny Autor jest tylko jeden. Obejmuje fabułę od stworzenia świata do czasów ostatecznych, choć odnajdujemy w niej nasze dzisiaj. Nie wszystkie wydarzenia w niej opisane możemy potwierdzić jako fakty, a jednak dotyka codzienności w jak najbardziej realny sposób.

Czy jest to lektura łatwa? Czy możemy ją czytać jak zwykłą książkę? I tak, i nie. Nadaje się do czytania od pierwszej do ostatniej strony, choć lepiej można ją zrozumieć, gdy zaczynamy od około ostatniej ćwiartki, od opisów przełomowych wydarzeń, gdy Bóg zechciał stać się jednym z ludzi. I najlepiej, gdy czytamy z pokorą i pewną ostrożnością, poddając się zaleceniom ludzi odpowiednio przygotowanych, bo słowa tej niezwykłej Książki bywały wykorzystywane przez ludzi niemądrych, a nawet złe duchy. Pismo Święte. Biblia. Słowo Boga do człowieka. Zapis historii jednego narodu i jednej kultury przeznaczony dla ludzi z wszystkich narodów i kultur, a także wszystkich okresów historycznych. Dlatego są w Piśmie miejsca, które wymagają objaśnień historyków i biblistów, a nawet językoznawców. I piękne miejsca, które wystarczy czytać sercem, pobożnie i z wdzięcznością.

Naprawdę warto

Dlaczego została napisana? Niezależnie od tego, że czasem znajdujemy tutaj miejsca trudne, a tłumaczenie nie zawsze jest przejrzyste czy poprawne, zasadnicze przesłanie tej najpoczytniejszej Książki świata jest niezmiennie: to historia miłości Boga do człowieka, stworzonego przez Boga do udziału w Bożym życiu; człowieka, któremu Bóg nie odebrał wolności wyboru, lecz wychowywał za pomocą prawa i pouczeń. Historia miłości, która skierowana jest do każdego z nas, którzy mamy tak odmienne charaktery i osobowości. To też historia miłości Boga do mnie, Boga, który oddał życie za mnie i mówi mi o tym w swoim słowie każdego dnia. I który twierdzi, że kiedyś poznam Go osobiście. Dlatego rzeczywiście warto czytać to niezwykle Pismo przez pryzmat tej miłości, nawet jeśli nie wszystko w danej chwili rozumiemy. Jak wyjaśnia ks. Mariusz Rosik, biblista: „Z czytaniem Biblii jest trochę tak, jak z przebywaniem z najlepszym przyjacielem. Im częściej z nim przebywamy, im częściej się spotykamy, tym łatwiej odgadnąć nam jego rekcje i odczytać myśli. Podobnie jest z lekturą Biblii. Im częściej po nią sięgamy, tym szybciej zmienia się nasze myślenie”, a nasza przyjaźń z Bogiem staje się coraz piękniejsza.

dr Monika Szela-Badzińska

TABLICA OGŁOSZEŃ

Ogłoszenie pierwsze

Wspomnieliśmy wyżej, że aktywną i stałą współpracę z Inicjatywą podjęły trzy przyparafialne kręgi biblijne. Rozważamy możliwość stworzenia własnego kręgu biblijnego dla osób chętnych. Oznaczałoby to, że – gdyby znaleźli się chętni – należałoby wybrać odpowiedni temat i formę spotkań, a także znaleźć ich animatora. Spotkania odbywałyby się przypuszczalnie w Centrum Duszpasterskim Archidiecezji Wrocławskiej (ul. Katedralna 4), raz w miesiącu, być może w tradycyjny już dla nas czwartkowy wieczór. Czekamy na propozycje (mrosik@pnet.pl).

Ogłoszenie drugie

Wstępnie zaplanowaliśmy nasze jednodniowe wyjazdy połączone z dniem skupienia w najbliższym roku duszpasterskich. 18 listopada br. chcielibyśmy wybrać się do pochodzącego z XIII wieku sanktuarium św. Jakuba w Małujowicach. Kościół nazywany „śląską Kaplicą Sykstyńską” zawiera unikatowy na skalę światową cykl malowideł naściennych zwanych *Biblia pauperum*. W taki sposób w dawnych wiekach ludziom niepiśmiennym przybliżano treść historii biblijnej.

18 maja 2024 roku celem naszej wyprawy będzie słynne sanktuarium w Krzeszowie. Kontynuując wędrówkę po *Via Sacra*, którą rozpoczęliśmy podczas ostatniego wyjazdu, zatrzymamy się przede wszystkim na biblijnych treściach architektury kompleksu.

Ogłoszenie trzecie

Od kilku lat coraz większą popularność w Polsce zyskuje przekład (przynajmniej w zamyśle anonimowych tłumaczy) Biblii *Dobra Wiadomość o ratunku w Chrystusie. Nowy Przekład Dynamiczny opatrzone przypisami i odnośnikami referencyjnymi do osobistego studiowania, a także komentarzami filologicznymi, historycznymi i teologicznymi*, zwany potocznie *Nowym Przekładem Dynamicznym*. Gorąco przestrzegamy przed tym tłumaczeniem, które nie spełnia podstawowych zasad translatoryki czy rzetelności teologicznej. Więcej informacji wkrótce.

STRONA INTERNETOWA

Jak już zapewne wiecie, na naszej stronie internetowej pojawiła się nowa zakładka zatytułowana „Literatura dla ducha” (<https://lumenvitae.pl/category/literatura-dla-ducha/>). Prezentujemy na niej pozycje książkowe z dziedziny duchowości, teologii i biblistyki, po które naprawdę warto sięgnąć. I tu prośba: jeśli ktoś chciałby polecić jakąś pozycję, bo uznał ją za budującą intelektualnie i duchowo – serdecznie zapraszamy do współpracy! Piszcie na adres Agnieszki (agusiak27@o2.pl). Czytajcie i dzielcie się refleksjami po lekturze!

MIŁOSIERNY CZY SPRAWIEDLIWY?

Kto posłucha kazań ewangelizacyjnych, które mają na celu zaproszenie słuchaczy do „przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela”, często uchwyci w nich pewne przeciwstawienie pojęcia miłosierdzia idei sprawiedliwości. Utało się niemal powszechnie przekonanie, że miłosierdzie jest swego rodzaju zawieszeniem działania sprawiedliwości.

Tak rozumiana sprawiedliwość jest udzielaniem nagrody za dobro i karą za zło. Miłosierdzie miałoby przejawiać się w powstrzymaniu kary. Postępując w takiej koncepcji, niektórzy kaznodzieje są głęboko przekonani o Bożym miłosierdziu wobec ludzi, od czasu do czasu jednak wyjeżdżają na ambonę armatą Bożej sprawiedliwości, której kul używają jako straszaków dla niegrzecznych dzieci. Ot, tak, żeby czasami przypomnieć o obowiązkach chrześcijan i karze piekła ognistego.

Czy jednak sprawiedliwość Boga kłóci się z Jego miłosierdziem? Szukając odpowiedzi na tak postawione pytanie, sięgnijmy po Biblię. To przecież księga, w której Bóg mówi sam o sobie.

Bóg Starego Testamentu – srogi Sędzia w czarnej todze?

Na określenie miłosierdzia natchnieni autorzy Starego Testamentu używają rzeczownika oznaczającego „wnętrznosci” (w liczbie pojedynczej: „łono matki”). *Rahamim* w tym kontekście wskazuje na bardzo głęboką, „wewnętrzną” więź, która łączy dwie osoby na zasadzie pokrewieństwa. Właśnie taka postawa cechuje Boga w stosunku do człowieka. Mówił o niej Jeremiasz: „Czy Efraim nie jest dla Mnie drogim synem lub wybranym dzieckiem? Ileż bowiem zwracam się przeciw niemu, nieustannie go wspominam. Dlatego się skłaniają ku niemu moje wnętrznosci; muszę mu okazać miłosierdzie” (Jr 31,20). Z pewną poprawką można przyjąć, że Hebrajczycy pod pojęciem „wnętrznosci” pojmowali treści, które dziś przypisujemy „sercu”. Niekiedy więc miłosierdzie przybierać może formę współczucia opartego o więzy pokrewieństwa. Ponieważ Izraelici spokrewnieni byli z Bogiem poprzez przymierze, stąd Jego miłosierdzie ma charakter współczucia:

*Wielokrotnie ich uwalniał,
Oni za sprzeciwiali się Jego planom,
Ginęęli zatem przez swe nieprawości.
Lecz wejrzał na ich utrapienie,
Gdy wysłuchiwał ich błagań.
I wspomniął dla ich dobra na swoje przymierze
i pożałował ich w swej wielkiej łaskawości.
I wzbudził dla nich współczucie
u wszystkich, co ich uprowadzili (Ps 106,43-46).*

Miłosierdzie w ujęciu biblijnym nie ogranicza się jednak do stanu emocjonalnego. Nie jest jedynie współczuciem, współ-odczuwaniem. Oznacza również działanie wynikające z tego stanu. Działanie to najczęściej ma na celu ratowanie życia ludzkiego. Na kartach Starego Testamentu Jahwe jawi się jako Bóg miłosierdzia, które przejawia się w ocalaniu od niebezpieczeństw całego narodu. Gdy Izrael popadał w grzechy bałwochwalstwa, „poruszenie wnętrznosci” Jahwe prowadziło ku przebaczeniu i zawarciu przymierza. Właśnie przymierze, które Bóg zawiera z Izraelem, jest ogromnym wyrazem Jego miłosierdzia.

Przepiękny obraz przymierza pomiędzy Bogiem a Izraelem – odstępcą kreśli przed swymi czytelnikami prorok Ozeasz. Maluje go w oparciu o alegorię, w której Bóg przedstawia się jako

wierny małżonek, pełen miłosierdzia, naród wybrany zaś jest niczym nierządnicą, której przebaczone zdradę i zaproszono po raz wtóry do wspólnoty małżeńskiej. Prorok buduje tę metaforę w oparciu o własne doświadczenie. Bóg nakazał poślubić mu nierządnicę, a gdy ta zdradziła proroka, ten nie kazał jej ukamienować, ani nawet nie wręczył jej listu rozwodowego, lecz przyjął ją z powrotem do swego domu. Wypowiedź Ozeasza wyjaśniająca symboliczne znaczenie jego małżeństwa jest jednym z najstarszych tekstów literatury prorockiej. Na starożytnym Bliskim Wschodzie powszechna była praktyka zawierania przymierzy między narodami na drodze małżeństw zawieranych przez członków i krewnych rodzin królewskich. Biorąc pod uwagę również fakt, że Baal, bóstwo Kananejczyków, nazywany bywa w tekstach literatury ugaryckiej „małżonkiem ziemi”, wykorzystanie metafory małżeńskiej przez proroka wydaje się jak najbardziej uzasadnione. Izrael został poślubiony Jahwe i relacja ta jest ekskluzywna w swej naturze. Wszelkie kontakty z Baalem (baalami) są niczym innym, jak tylko zdradą i cudzołóstwem. Bóg jednak pragnie ocalić swe „małżeństwo” i skłonić Izraela do powrotu. Na pustyni pragnie mówić do jej serca. Pustynia jako miejsce, na którym niemożliwe jest życie, a więc miejsce przekleństwa, staje się momentem objawienia Jahwe, który właśnie na pustyni pragnie „mówić do serca” (Oz 2,16). Jego słowo ma za zadanie najpierw przekonać i udzielić zrozumienia (gdyż serce jest siedliskiem inteligencji), potem zachęcić i dodać odwagi. W tej delikatnej, przebaczącej miłości objawia się w potężny sposób miłosierdzie Boga wobec Jego ludu.

Sprawiedliwość – od Wschodu do Zachodu

Sięgając do tekstów Starego Testamentu łatwo zauważyć różnicę w polu semantycznym semickiego pojęcia sprawiedliwości z ideą bazującą na łacińskiej formule *do ut des*. Sprawiedliwość w świecie semickim ma zawsze nachylenie pozytywne: nie jest tylko suchą kalkulacją win i zasług, lecz bierze pod uwagę dobro tego, któremu ma być wyświadczona. Czyż nie tak należy rozumieć wezwanie psalmisty: „Ujmijcie się za sierotą i opuszczonym, wymierzcie sprawiedliwość nieszczęśliwemu i ubogiemu” (Ps 82,3). Nie chodzi o obiektywną ocenę winy i niewinności, lecz o pomoc potrzebującemu! Sprawiedliwość polega na tym, by wyjść naprzeciw potrzebującemu.

Czy człowiek, który jest „sprawiedliwy”, przeszedłby obok leżącego przy drodze pobitego biedaka – jak uczynił to kapłan i lewita z Jezusowej przypowieści o dobrym Samarytaninie – nie udzieliwszy mu pomocy? Pierwotnie pojęcie sprawiedliwości miało jedynie charakter etyczny – oznaczało dążenie do doskonałości. Wymiar jurydyczny pojawił się później. O ile w społeczeństwach zachodnich najistotniejszą cechą sprawiedliwego sędziego jest obiektywizm, o tyle wśród Izraelitów człowiek sprawiedliwy to osoba prawa, dobra, pobożna. Obiektywizm schodzi na dalszy plan. Sprawiedliwość Zachodu dąży do uzyskania „stanu zerowego”. Sprawiedliwość biblijna wychyla się ku dobru, a dokładnie dąży do przywrócenia lub zachowania optymalnie pozytywnego stanu. Rozumiana jest nie jako dążność do wyrównania krzywd, ale jako droga ku dobru.

Z kart Nowego Testamentu

Izraelici bardzo szybko zdali sobie sprawę, że żaden człowiek nie może uważać się przed Bogiem za sprawiedliwego. Wyraz temu przekonaniu daje faryzeusz, Szaweł z Tarsu: „nie ma sprawiedliwego ani nawet jednego” (Rz 3,10), „wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej” (Rz 3,24). Taka jest kondycja każdego człowieka. Człowieka naznaczonego piętnem grzechu i cierpienia, a ostatecznie zmierzającego ku śmierci. Ta ostatnia bowiem (przynajmniej w wymiarze duchowym) jest najdotkliwszą konsekwencją grzechu pierwszych rodziców. Jest skazaniem na wieczne oddalenie od Boga.

Co w takim wypadku czyni Bóg? Bóg w Osobie swego Syna postanawia ponieść karę zamiast ludzi. Oto najwspanialszy plan zbawienia, najpiękniejszy pomysł, na jaki wpadł Bóg! Oto wyraz Jego szaleńczej miłości! Bo Bóg jest jednocześnie absolutnie miłosierny i absolutnie sprawiedliwy. Czasem wydaje się, że sprawiedliwość wyklucza miłosierdzie, a miłosierdzie oznacza rezygnację ze sprawiedliwości. Tak się zdarza w relacjach między ludźmi. Zdarza się na przykład, że za zbyt długie przesiadywanie nad gram komputerowymi ojciec zakazuje synowi spotkań z kolegami przez cały tydzień. Po dwóch dniach jednak jego serce mięknie i kara zostaje złagodzona. Miłosierdzie bierze górę nad sprawiedliwością. Inaczej jest w szaleńczych planach miłości Boga. Bóg jest absolutnie miłosierny i absolutnie sprawiedliwy. Jak to możliwe?

PozwólmY rozwikłać tę zagadkę św. Pawłowi. Uniżenie Syna Bożego, który istniał w preegzystencji na równi z Bogiem, stało się kluczem Pawłowego opisu dzieła odkupienia, skierowanego do mieszkańców Filipi. Być może motyw uniżenia psychologicznie uwarunkowany jest faktem, iż Paweł pisze list w więzieniu, nie ma jednak na to wystarczających dowodów w samym tekście. Apostoł stwierdza najpierw, że Chrystus istniał w postaci Bożej, lecz nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem (Flp 2,6). Ogołacając samego siebie, poprzez uniżenie stał się człowiekiem („podobnym do ludzi”; „w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka”; Flp 2,7). Innymi słowy Chrystus własną decyzją z drogi błogosławieństwa, a więc z Bożej obecności, przeszedł na drogę przekleństwa, na którą poprzez przekroczenia Prawa wkroczył każdy człowiek. Jezus stał się w pełni człowiekiem, doświadczając śmierci krzyżowej. Bóg jednak nie pozostawił Go w stanie śmierci, lecz wywyższył Go ponad wszelkie rodzaje istot duchowych, „aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych” (Flp 2,10). W ten sposób kara za ludzki grzech została odpokutowana. Bóg okazał się w pełni miłosierny i absolutnie sprawiedliwy.

Takie działanie Boga uświadamia nam, że miłość Boga jest zupełnie darmowa! Żaden ludzki wysiłek nie sprawi, że Bóg będzie nas kochał, bo Bóg kocha nas bez żadnych naszych zasług! Nie możemy zrobić nic, by Bóg kochał nas bardziej, gdyż kocha najbardziej. Nie możemy zrobić nic, by Bóg kochał nas mniej, gdyż z natury swojej Bóg jest miłością i nie potrafi istnieć inaczej, jak kochając! Bóg kocha człowieka całą swoją istotą, kocha zupełnie bezwarunkowo i całkowicie darmowo. Kocha nie dlatego, że zachowujemy przykazania, ale dlatego, że jest Ojcem. Kocha nie dlatego, że staramy się być święci, ale dlatego, że On jest święty. Kocha nie dlatego, że my unikamy grzechu, ale dlatego, że On jest bez grzechu.

Mariusz Rosik

HARMONOGRAM 2023-2024

Data	Wydarzenie
23-30.09.2023	Szkoła Biblijna w Turcji [lista zamknięta]
05.10.2023	Eucharystia
19.10.2023	Czwartkowy Wieczór z Biblią
09.11.2023	Eucharystia
18.11.2023	Wyjazdowy Dzień Skupienia
23.11.2023	Czwartkowy Wieczór z Biblią
08-10.12.2023	Rekolekcje i Szkoła Biblijna
14.12.2023	Czwartkowy Wieczór z Biblią
04.01.2024	Eucharystia
18.01.2024	Świętowanie Niedzieli Słowa Bożego
20-27.01.2024	Szkoła Biblijna w Ziemi Świętej [lista zamknięta]
01.02.2024	Eucharystia
15.02.2024	Czwartkowy Wieczór z Biblią
07.03.2024	Eucharystia
21.03.2024	Czwartkowy Wieczór z Biblią
01-08.04.2024	Szkoła Biblijna w Ziemi Świętej [lista zamknięta]
11.04.2024	Eucharystia
13.04.2024	Świętowanie Niedzieli Biblijnej
25.04.2024	Czwartkowy Wieczór z Biblią
09.05.2024	Eucharystia
18.05.2024	Wyjazdowy Dzień Skupienia
23.05.2024	Czwartkowy Wieczór z Biblią
06.06.2024	Eucharystia
14-16.06.2024	Rekolekcje i Szkoła Biblijna
20.06.2024	Czwartkowy Wieczór z Biblią
09.2024	Szkoła Biblijna w Armenii i Gruzji [zapisy od stycznia 2024]

Inicjatywa biblijna
Lumen Vi⁺tae

**NASZYM CELEM JEST
PROMOCJA LEKTURY
I INTERPRETACJI PISMA
ŚWIĘTEGO ORAZ EWANGELIZACJA**

Dołącz do nas!

EUCHARYSTIA

kościół
śś. Piotra i Pawła,
ul. Katedralna 4

WIECZÓR Z BIBLIĄ

aula Papieskiego
Wydziału Teologicznego,
pl. Katedralny 1a

Więcej informacji i harmonogram spotkań

www.lumenvitae.pl

**[https://www.facebook.com/
InicjatywaLumenVitae](https://www.facebook.com/InicjatywaLumenVitae)**

